Απόφαση υπ' αριθμ. 2/2004 ΤΟΥ Δ.Π.Σ

Το Δευτεροβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών ΗΕΑ συνήλθε σήμερα Πέμπτη, 22 Ιανουαρίου 2004 *υπό την προεδρία του Μηνά Παπάζογλου και με τη συμμετοχή των τακτικών μελών Ελένης Τράϊου, Μιμής Τουφεξή, Γεωργίου Δόγα και Ιωάννη Κουτζουράδη, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου,* ***προκειμένου να κρίνει επί της υπ' αριθμ. πρωτ. 821/01.09.03 εφέσεως που είχε ασκήσει ο συν. Βαγγέλης Παπακώστας κατά της αποφάσεως 19/2003 με την οποία το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο του επέβαλε ποινή προσωρινής διαγραφής ενός έτους από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.***

Όπως αναφέρεται στην υπ' αριθμ. 19/2003 απόφαση του ΠΠΣ ο συν. Δημήτρης Παρούσης είχε εγκαλέσει (10.02.03) τον συν. Βαγγέλη Παπακώστα ισχυριζόμενος ότι ο δεύτερος ως αρχισυντάκτης της εφημερίδας "Έθνος", επεδίωξε "με μεθοδευμένες ενέργειες" την απόλυση του συν. Δημ. Παρούση, ο οποίος εργαζόταν ως συντάκτης ύλης στην ίδια εφημερίδα. Οι μάρτυρες του εγκαλούντος (Κατερίνα Αθανασίου, Έλενα Χουσνή), υποστήριξαν ότι στο συγκεκριμένο τμήμα όπου εργαζόταν ο εγκαλών, είχαν σημειωθεί δύο απολύσεις. Ο επίσης μάρτυρας του εγκαλούντος Αντ. Σωτηράκος, υποστήριξε ότι υπήρχε κόντρα μεταξύ του συν. Παπακώστα και του εγκαλούντος, και ότι σύμφωνα με λεχθέντα του διευθυντή της εφημ. "Έθνος" κ. Μπενέκου, ο συν. Παπακώστας υποχρεώθηκε να απολύσει τον συν. Παρούση, επειδή δεν μπορούσε να ανταποκριθεί στις οδηγίες που του έδιδε.

Ο συν. Κων. Μουρδουκούτας, μάρτυρας του εγκαλουμένου, κατέθεσε ότι ο συν. Παπακώστας είχε δείξει εμμονή στο να παραμείνει στην εφημερίδα ο συν. Παρούσης και ότι τον στήριξε επαγγελματικά. Ο μάρτυρας προσέθεσε ότι ο συν. Παπακώστας διαπίστωσε στην πορεία ότι ο εγκαλών-εφεσιβάλλων "δεν τα καταφέρνει". Κατέθεσε ακόμη ότι ο συν. Παπακώστας

στενοχωρήθηκε με την απόλυση του συν. Παρούση, αλλά δεν μπορούσε να κάνει διαφορετικά.
Ο συν. Ιωάν. Φλώρος, μάρτυρας του εγκαλουμένου, κατέθεσε ότι ο συν. Παπακώστας "είναι άψογος επαγγελματίας και εξαίρετος συνάδελφος και ότι είχε κάνει μεγάλη προσπάθεια για να κρατήσει τον συν. Παρούση στην εφημερίδα". Προσέθεσε ότι αφορμή για την απόλυση του συν. Παρούση ήταν ο τίτλος "το κρύο είναι τσουχτερό". Ο μάρτυρας είχε καταθέσει ακόμη ότι ο συν. Παπακώστας είχε κάνει προσπάθεια προκειμένου να βρει άλλη δουλειά στον εγκαλούντα.

Κατόπιν αυτών, το ΠΠΣ έκρινε ως εξής:
"Από τις μαρτυρικές καταθέσεις, την απολογία του εγκαλουμένου και την όλη διαδικασία, το ΠΠΣ θεωρεί ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα:
Ο εγκαλών εργαζόταν στην εφημερίδα "Έθνος" από 01.10.2000 ως συντάκτης ύλης. Στα μέσα του 2002, περίπου, στα πλαίσια αλλαγών που έγιναν με την αντικατάσταση του διευθυντή της εφημερίδας ο εγκαλούμενος, που ήταν μέχρι τότε αρχισυντάκτης στο "Έθνος της Κυριακής", ανέλαβε αρχισυντάκτης έκδοσης του ημερήσιου φύλλου του "Έθνους", έχοντας ως υφιστάμενο τον εγκαλούντα. Παρότι κατά το προηγούμενο διάστημα δεν υπήρξε πρόβλημα ούτε αμφισβήτηση της επαγγελματικής επάρκειας του εγκαλούντος από τους προκατόχους του εγκαλουμένου, όταν ανέλαβε εκείνος ως αρχισυντάκτης έκδοσης τον θεώρησε αμέσως ανεπαρκή στην εργασία του, προβαίνοντας μάλιστα και σε συνεχή αλλαγή του αντικειμένου ώστε να μπορέσει, όπως ισχυρίζεται, να τον διευκολύνει, αν και είναι αμφίβολο κατά πόσο οι κινήσεις αυτές θα μπορούσαν να λειτουργήσουν θετικά στον όποιο εργαζόμενο.
Στα μέσα Δεκεμβρίου ο εγκαλών στην πρόβλεψη του καιρού που επιμελείτο είχε θέσει τον τίτλο "το κρύο είναι τσουχτερό" ενώ κατά την άποψη του εγκαλουμένου το ορθό θα ήταν να τεθεί "το κρύο θα είναι τσουχτερό". Πάντως, δεν πρόκειται για στοιχείο που έχει βαρύτητα και πολύ περισσότερο σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί πως "□ο τίτλος αυτός ήταν η απόδειξη ότι μπορούσε να κάνει οτιδήποτε άλλο, εκτός από συντάκτης ύλης",

όπως σημειώνει ο εγκαλούμενος.
Μετά το προαναφερόμενο γεγονός ο εγκαλούμενος εισηγήθηκε την απόλυση του εγκαλούντος, όπως και ο ίδιος ομολογεί με ειλικρίνεια, που κατά τα άλλα τον τιμά. Έτσι ο εγκαλών απολύθηκε από την εφημερίδα στις 15.01.03˝.

Υποστηρίζοντας την έφεσή του ενώπιον του ΔΠΣ, ο Βαγγ. Παπακώστας είπε στις 25.09.03:
"Κρίνω ότι η απόφαση του ΠΠΣ με αδικεί τουλάχιστον στις προθέσεις μου απέναντι στον κ. Παρούση. Στην απόφαση αναφέρεται ότι τον θεώρησα αμέσως ανεπαρκή στην εργασία, προβαίνοντας μάλιστα και σε συνεχή αλλαγή του αντικειμένου. Εγώ θεωρώ ότι επί 14 μήνες προσπάθησα να βοηθήσω τον κ. Παρούση, και εγώ και ο βοηθός μου ο κ. Μεζίνης, να ανταπεξέλθει στις απαιτήσεις της εφημερίδας. Και για να υποστηρίξω την άποψή μου, ενώ τον βρήκα να κάνει σελίδες του ελεύθερου ρεπορτάζ, στις πρώτες αλλαγές που έκανα στο τμήμα, του ανέθεσα τις οικονομικές σελίδες, που όπως πολύ καλά γνωρίζετε, την εβδομάδα δίνουν τουλάχιστον δύο με τρία θέματα της εφημερίδας, πρωτοσέλιδο δηλαδή.
Δεν μπορεί να θεώρησα κάποιον ανεπαρκή από την στιγμή που τον είδα, και γιατί άλλωστε, και την ίδια στιγμή να του αναθέτω τα πιο λεπτά, τα πιο δύσκολα και ίσως πιο σοβαρά θέματα της εφημερίδας, να χειριστεί δηλαδή. Και τελευταίο, δεν μπορεί το ΠΠΣ να αναγνωρίζει την ειλικρίνειά μου σε ό,τι κατέθεσα, να με τιμά για την ειλικρίνειά μου και ταυτόχρονα να μου αμφισβητεί την ειλικρίνειά μου για όσα κατέθεσα.
Πριν απολυθεί ο κ. Παρούσης ζήτησα από τον διευθυντή της εφημερίδας, αλλά και από τον αρχισυντάκτη του ελεύθερου ρεπορτάζ κ. Μουρδουκούτα, αν ήταν δυνατόν να εργαστεί σε άλλο τμήμα της εφημερίδας. Το απέκλεισαν κατηγορηματικά και οι δύο. Έκριναν ότι ένας άνθρωπος που είναι ανεπαρκής σε ένα τμήμα, δεν θα μπορούσε να ανταπεξέλθει και σε ένα άλλο. Ο κ. Μουρδουκούτας είχε γνώση της ικανότητας του κ. Παρούση και για αυτό αρνήθηκε να τον απασχολήσει στα δικά του τμήματα.
Για μένα ήταν μεγάλη έκπληξη η έγκληση από μέρους του κ. Παρούση, μετά τις εκατοντάδες προσπάθειές μου που είχα κάνει

για να μπορέσει να καταφέρει αυτό το παιδί να μείνει στην ύλη της εφημερίδας. Εγώ δεν αμφισβήτησα ούτε το ήθος του, ούτε το χαρακτήρα του, ούτε πόσο καλό παιδί ήταν ως άνθρωπος και ως συνάδελφος. Έκανα τρεις μετακινήσεις να παραμείνει στην ύλη, που φανερώνει την προσπάθειά μου να σωθεί ο κ. Παρούσης, προκειμένου να αποδώσει.

Ο κ. Παρούσης έχει μαρτυρίες δύο ανθρώπων, της κυρίας Χουσνή και του κ. Μαρκίδη. Δεν κατάλαβα γιατί κατέθεσε σε βάρος μου, διότι δεν εργάστηκε ποτέ στο τμήμα με αρχισυντάκτη εμένα. Είχε αποχωρήσει, είχε βρεθεί στο "Έθνος της Κυριακής" πριν αναλάβω την αρχισυνταξία του ημερησίου "Έθνους". Η κυρία Χουσνή αναφέρεται σε γεγονότα που έλαβαν χώρα, αν έλαβαν, πριν εγώ αναλάβω το ημερήσιο "Έθνος". Η κυρία Χουσνή δεν μπορεί να έχει καν γνώμη για μένα. Είναι εμπαθής με το "Έθνος" και το επιτελείο του γιατί απεχώρησε από το "Έθνος της Κυριακής". Όσον αφορά τον κ. Μαρκίδη, ο συνάδελφος δεν ήταν στο τμήμα ύλης.

Ερ.: Πού βρίσκεται το λάθος "το κρύο είναι τσουχτερό";

Απ.: Και την προηγούμενη ημέρα υπήρχε κάτι ανάλογο. Είχα ζητήσει οι τίτλοι να μελλοντολογούν. Κάτι που δεν γινόταν. Ο συν. Μουρδουκούτας ανέλαβε αρχισυντάκτης στην εφημερίδα την ίδια ημέρα μαζί μου.

Σε σχετική ερώτηση ο συν. Παπακώστας είπε: "Εγώ ανέλαβα τον Σεπτέμβριο του 2001 και ο κ. Παρούσης απολύθηκε τον Ιανουάριο του 2003. Συνεπώς, δεν υπάρχει σχέση μεταξύ του ενός και του άλλου γεγονότος.

Ερ.: Γιατί το θέμα "το κρύο είναι τσουχτερό" απετέλεσε την κορωνίδα για την απόλυση του κ. Παρούση, όταν πριν από κάποιο διάστημα άλλος συντάκτης της εφημερίδας -που χειρίστηκε λάθος πίνακες με τις βάσεις των εξετάσεων και οι οποίες δημοσιεύθηκαν λανθασμένες- παρότι παραδέχθηκε το λάθος του, δεν απολύθηκε;

Απ.: Ανέφερα και πριν ότι ο κ. Παρούσης δεν απολύθηκε για το συγκεκριμένο τίτλο, δεν κρίθηκε από το συγκεκριμένο τίτλο, αλλά κρίθηκε από την προσπάθειά του σε 14 μήνες.

Ερ.: Ποιες οι σχέσεις μεταξύ όλων των μαρτύρων και αν υπήρχαν μεταξύ τους προσωπικές συγκρούσεις, διαφορές κ.ά;

Απ.: Ο κ. Παρούσης δεν είχε προσωπικά με κανέναν. Η κυρία Χουσνή αν είχε κάποια σχέση, το οποίο δεν το γνωρίζω, ήταν μόνο με τον κ. Φλώρο στο προηγούμενο διάστημα που η κυρία Χουσνή ήταν συντάκτρια ύλης στο "Έθνος" και ο κ. Φλώρος αρχισυντάκτης στο "Έθνος". Δεν είχα ακούσει για κανέναν καβγά ή καμία φιλία ανάμεσα στην κυρία Χουσνή και τον κ. Φλώρο. Ο κ. Μουρδουκούτας, πέραν από τον κ. Παρούση, με τον οποίο συνεργαζόταν σχεδόν καθημερινά, δεν έχει καμία σχέση με κάποιον άλλον, από όσο γνωρίζω.

Εγώ προσωπικά έχω συναδελφικές και φιλικές σχέσεις με τον κ. Φλώρο και τον κ. Μουρδουκούτα, αφού είμαστε αρχισυντάκτες στο "Έθνος".

Και το κρίσιμο με τον κ. Μαρκίδη, υπήρξε ένα τυχαίο περιστατικό μαζί του, το οποίο οδήγησε στην παραίτησή του. Ήταν ένα βράδυ που υπήρχε ένταση στο τμήμα, παρά πολλή δουλειά, η ύλη είχε καθυστερήσει, υπήρχαν πάρα πολλά γεγονότα, πάρα πολλές σελίδες ανοιχτές και γενικά υπήρχε πολλή ένταση στο τμήμα της ύλης -εκνευρισμός, άγχος, ένταση κλπ. Υπήρξε ένα επεισόδιο μεταξύ ενός συντάκτη ύλης και του κ. Μαρκίδη, ο οποίος θυμωμένος και εκτός εαυτού έβαλε τις φωνές στον συντάκτη ύλης. Χωρίς να πάρω θέση για το ποιος είχε δίκιο και άδικο, ζήτησα από τον κ. Μαρκίδη να ηρεμήσει. Ο κ. Μαρκίδης αντί να ηρεμήσει, φώναζε πιο πολύ, του ξαναζήτησα να ηρεμήσει. Ο κ. Μαρκίδης συνέχισε να φωνάζει και με τη φράση "δεν σταματάω, γιατί δεν μπορώ να ηρεμήσω", του είπα επί λέξει: "Αφού δεν μπορείς να ηρεμήσεις εδώ, να πας στο σπίτι σου να ηρεμήσεις", για να μπορέσει να συνεχιστεί η έκδοση της εφημερίδας. Ο κ. Μαρκίδης έφυγε αμέσως μετά και δεν ξαναεπέστρεψε στην εφημερίδα, από μόνος του. Και παρόλα αυτά του δόθηκε και αποζημίωση, με εισήγησή μου. Αυτό ίσως δικαιολογεί γιατί κατέθεσε όσα κατέθεσε.

Ερ.: Πόσα χρόνια έχετε σε επιτελικές θέσεις;

Απ.: Από το 1989 και είναι η μοναδική απόλυση που έχω κάνει.

Ερ.: Από όσα είπατε, η ανεπάρκεια του κ. Παρούση ήταν ποιοτική κι όχι ποσοτική. Μπορείτε να το διευκρινίσετε;

Απ.: Κατά τη δική μου ταπεινή άποψη, επειδή έχω την ευθύνη από το 1989 και μετά, ένας συντάκτης ύλης, κατά της δική μου

άποψη, το βασικό προσόν που πρέπει να τον χαρακτηρίζει είναι να κατανοεί το κείμενο, έτσι ώστε στη συνέχεια να μπορέσει με έναν τίτλο, τον πλάγιο, την εικονογράφηση, τις λεζάντες, να αναδείξει το θέμα. Αυτό το προσόν ο κ. Παρούσης δεν το είχε. Δυσκολευόταν αφάνταστα, να πει το νέο, την είδηση και τις περισσότερες φορές αναδείκνυε τα επουσιώδη του ρεπορτάζ.
Ερ.: Αφού εισηγηθήκατε στον κ. Μπενέκο την αλλαγή τμήματος του κ. Παρούση, η οποία απορρίφθηκε, γιατί συνεχίσατε και στην εισήγηση απόλυσης και δεν την αφήσατε στον διευθυντή;
Απ.: Εγώ δεν απέλυσα. Την απόλυση την έκανε ο διευθυντής. Εισηγήθηκα μόνο.
Σε σχετική ερώτηση ο εφεσιβάλλων απάντησε: "Δεν πέταξα ποτέ σελίδα του κ. Παρούση κάτω, όπως δεν το έχω κάνει ποτέ. Όπως δεν μου πέταξαν ποτέ. Ο κ. Παρούσης ήρθε δεκάδες φορές στο γραφείο που τον κάλεσα και κάποιες φορές ήμουν σκληρός. Αυτή την φράση δεν θυμάμαι να την χρησιμοποίησα".

Στη συνέχεια, το ΔΠΣ στις 20.11.03 κάλεσε τον εγκαλούντα συν. Δημ. Παρούση να υποστηρίξει την έγκλησή του ενώπιον του Συμβουλίου, ο οποίος και κατέθεσε το εξής (υπ' αριθμ. 670/20.11.03) υπόμνημα:
"Εμμένω στην έγκλησή μου που κατέθεσα στο ΠΠΣ και την οποία επισυνάπτω. Επίσης, θα ήθελα να προσθέσω ότι στην απολογία του συν. Βαγγ. Παπακώστα, όπως αυτή καταγράφηκε στα πρακτικά, προκύπτουν αναλήθειες και ψεύδη.
Στην απολογία του ο κ. Παπακώστας ανέφερε κατά γράμμα: "Επαναλαμβάνω ότι αρνούμαι κατηγορηματικά, ισχυρισμούς που διατυπώθηκαν από μάρτυρες του εγκαλούντος, ότι στην εφημερίδα μετά την ανάληψη των νέων καθηκόντων μου, έγιναν απολύσεις".
Αυτό είναι αναληθές, γιατί εάν ανατρέξουμε μόνο στο 2002, έγιναν δύο απολύσεις συναδέλφων. Αυτή του Παντελή Σταματελόπουλου και αυτή του Δημήτρη Μαρκίδη.
Επίσης, ο κ. Παπακώστας ανέφερε ότι "Όταν του είπα ότι θα απολυθεί του ζήτησα να 'ρθει στο γραφείο μου μετά ένα μήνα, αφού ηρεμήσουμε όλοι για να μου πει τι θα ήθελε να κάνει, για να προσπαθήσω με όλες μου τις δυνάμεις να του βρω δουλειά. Καταλήγω ότι ο κ. Παρούσης εργάζεται στο περιοδικό "Money and

Life", δουλειά την οποία βρήκε ο κ. Μεζίνης και με την δική μου βοήθεια".

Αυτό είναι ψευδές. Κανείς από αυτούς που με προσέλαβαν δεν γνώριζε τον κ. Παπακώστα, ή οποιονδήποτε συνεργάτη του. Ο τότε διευθυντής του περιοδικού κ. Στάθης Βλάχος μπορεί να σας το αποδείξει. Αν ο κ. Παπακώστας ήθελε να βρω δουλειά θα βρισκόταν κάποια λύση στο συγκρότημα "Πήγασος" που απασχολεί εκατοντάδες εργαζόμενους, αλλά δεν το έκανε και με πέταξε ξαφνικά στο δρόμο σε μια περίοδο όπου είχα οικονομικές δυσκολίες, κάτι το οποίο γνώριζε.

Αν ο κ. Παπακώστας έκανε μια "τιτάνια" προσπάθεια -όπως ανέφερε μάρτυράς του και όπως άφησε ο ίδιος να εννοηθεί- να μείνω στην εφημερίδα, δεν θα επέμενε και "για πολύ καιρό, παρέβαινε στην διεύθυνση της εφημερίδας για απομάκρυνση του κ. Παρούση", όπως ανέφερε ενώπιον του ΠΠΣ ο τότε εργασιακός εκπρόσωπος Αντ. Σωτηράκος, μεταφέροντας δήλωση του διευθυντή της εφημερίδας κ. Δ. Μπενέκου και την οποία παραδέχθηκε ο κ. Παπακώστας. Ούτε βέβαια θα με απέλυε γιατί "το κρύο είναι τσουχτερό".

Επίσης, είναι παράλογο να θέλεις να βοηθήσεις κάποιον και του αλλάζεις συνεχώς αντικείμενο εργασίας, όπως και να χαρακτηρίζονται οι οικονομικές σελίδες από τον κ. Παπακώστα τη μια φορά "εύκολες" και την άλλη δύσκολες ("αυτές οι σελίδες δίνουν δύο έως τρεις φορές την εβδομάδα το βασικό θέμα της εφημερίδας").

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να αναφέρω ότι μετά την απόλυση του Παντελή Σταματελόπουλου τον Απρίλιο του 2002, ανέλαβα μόνος μου τις οικονομικές σελίδες, οι οποίες μέχρι πριν, γίνονταν αποκλειστικά από δύο συναδέλφους. Εγώ, όμως, τα κατάφερνα και μόνος μου και παρά τις όποιες ψυχολογικές πιέσεις δεχόμουν καθημερινά.

Επιμένω ότι θεωρώ άδικη την απόλυσή μου, εμμένω στην καταγγελία μου ότι ο κ. Παπακώστας με μεθοδευμένες ενέργειες και αντισυναδελφική συμπεριφορά προσπάθησε να με εξαναγκάσει σε παραίτηση.

Επαναλαμβάνω ότι έχω την υποχρέωση να υπερασπιστώ την αξιοπρέπειά μου και να καταγγείλω τη μη επαγγελματική

διαγωγή, συμπεριφορά και το ήθος του συν. Β. Παπακώστα, σύμφωνα με το κεφάλαιο δ', άρθρο 7 του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ και σύμφωνα με τις αρχές δεοντολογίας του δημοσιογραφικού επαγγέλματος.
Είμαι στη διάθεσή σας για όποιες διευκρινίσεις μου ζητηθούν".

Στη συνέχεια, ο εγκαλών, απαντώντας σε σχετικές ερωτήσεις των μελών του Συμβουλίου, τόνισε:
"-Επί 1.5 χρόνο σχεδόν είχε αυτή την κακή συμπεριφορά ο εγκαλούμενος.
-Στη διάρκεια της παρουσίας του κ. Παπακώστα έχουν απολυθεί τέσσερις συνάδελφοι. Έχουν εξαναγκαστεί σε παραίτηση με τον τρόπο αυτό δύο συνάδελφοι.
-Εργάζομαι από το 1988 ως δημοσιογράφος. Οι προηγούμενοι προϊστάμενοί μου (πριν από τον κ. Παπακώστα) ουδέποτε είχαν αμφισβητήσει την επαγγελματική μου ικανότητα, αλλά ούτε και μετά σε άλλα μέσα. Ζητώ την δικαίωσή μου ενώπιον του Συμβουλίου σας".
Ο εγκαλών ανέπτυξε λεπτομερώς την άποψή του και απάντησε σε διευκρινιστικές ερωτήσεις. Όρισε δε ως μάρτυρες τους συν. Έλενα Χουσνή και Δημ. Μαρκίδη.

Ακολούθως, το ΔΠΣ κάλεσε τον μάρτυρα του εγκαλούντος, συν. Δημ. Μαρκίδη, ο οποίος κατέθεσε στις 11.12.03 τα παρακάτω:
"Επιβεβαιώνω την πρωτόδικη κατάθεσή μου.
Απαντώντας σε σχετική ερώτηση ο μάρτυρας είπε: "θεωρώ ότι με αυτές του τις κινήσεις (προσθέτοντάς του περισσότερη δουλειά), ο κ. Παπακώστας ήθελε να μειώσει την ποιότητα της δουλειάς του, την προσωπικότητα του συν. Παρούση".
Απαντώντας σε άλλη ερώτηση ο μάρτυρας είπε: "θεωρώ ότι η στάση του κ. Παπακώστα ήταν προσβλητική απέναντι στον κ. Παρούση, όπως επίσης και όσα άτομα δεν συμπαθούσε. Φυσικά, υπήρχαν περιπτώσεις στις οποίες ξεπερνούσε τα όρια ο κ. Παπακώστας, σε σημείο να γίνεται ενοχλητικός για όλους τους εργαζομένους στον ίδιο χώρο με αυτόν. Πχ. σε κάποιον αγώνα ποδοσφαίρου, είχε στα ύψη την τηλεόραση, φώναζε και τα λοιπά. Κι αν θέλετε να μάθετε νεώτερα επικοινωνήστε με τους

συναδέλφους από την ύλη ή από τα γραφήματα, τι έγινε χθες και προχθές με τους αγώνες Παναθηναϊκού και Ολυμπιακού".
Ο μάρτυρας επανέλαβε τα όσα ανέφερε παραπάνω για την προσβλητική συμπεριφορά του κ. Παπακώστα απέναντι στους συναδέλφους της ύλης και των γραφημάτων, προσθέτοντας ότι όσοι δεν ήταν ευνοούμενοί του είχαν αυτή την αντιμετώπιση.
Ερ.: Λέτε στην κατάθεσή σας στο ΠΠΣ, απολυθήκατε πριν τον κ. Παρούση. θεωρείτε υπεύθυνο και για την δική σας απόλυση τον κ. Παπακώστα;
Απ.: Ο κ. Παπακώστας φυσικά δεν συνήθιζε στον προηγούμενό του ρόλο και με την προηγούμενη διεύθυνση να απολύει άτομα, γιατί ήταν άτομα της επιλογής του και πάντα ζητούσε και έπαιρνε τους καλύτερους, κατά τη γνώμη μου και κατά γενική ομολογία. Όταν βρέθηκε με καινούργιο ρόλο και με καινούργια διεύθυνση, "φορτώθηκε" κάποια τμήματα που δεν ήταν δικής του επιλογής. Οπότε έκανε την "έρευνα αγοράς" του ποιοι μπορούν να τον ακολουθήσουν και ποιοι όχι, κι όσοι δεν μπορούσαν έφυγαν. Εγώ, τελικώς, απολύθηκα με δική του εισήγηση.
Ερ.: Μπορούμε να πούμε ότι το κλίμα πίεσης από τον συν. Παπακώστα έφερνε στο σημείο να "τρομοκρατούνται" οι συντάκτες;
Απ.: Δεν νομίζω ότι ήταν το ίδιο σε όλους. Προσπαθούσε να έχει διαφορετική συμπεριφορά στον καθένα. "Τρομοκρατούσε" μόνο όσους δεν συμπαθούσε.
Ερ.: Ήταν ικανός στη δουλειά του ο κ. Παρούσης;
Απ.: θεωρώ ότι ο κ. Παρούσης ήταν καλός για τις οικονομικές σελίδες.
Απαντώντας σε σχετική ερώτηση ο μάρτυς είπε ότι επί της αρχισυνταξίας του κ. Παπακώστα από τα περίπου 24 άτομα στην ύλη και γραφήματα, απολύθηκαν ή αποχώρησαν οι δέκα.
Απαντώντας σε σχετική ερώτηση ο μάρτυς είπε ότι για τρεις από τις απολύσεις γνωρίζει ότι ευθύνεται ο συν. Παπακώστας. Για τις υπόλοιπες δεν μπορεί να πει μετά βεβαιότητας.
Ερ.: Υπήρξατε μάρτυς κρουσμάτων κακής συμπεριφοράς του συν. Παπακώστα εις βάρος του συν. Παρούση;
Απ.: Ναι.
Ερ.: Κρίνετε ότι η εμπάθεια που μπορεί να νιώσει ο συν.

Παπακώστας έναντι συναδέλφων μπορεί να αμβλύνει ή να μηδενίσει το αίσθημα συναδελφικής αλληλεγγύης;
Απ.: Νομίζω ναι.
Ερ.: Από αυτούς τους δέκα που αποχώρησαν επί Παπακώστα, με οποιονδήποτε τρόπο, είσαστε από τους πρώτους ή από τους τελευταίους;
Απ.: Από τους τελευταίους.
Ερ.: Γνωρίζετε εάν κατέβαλε προσπάθειες να βρει κάποια άλλη απασχόληση, για κάποιον από τους αποχωρούντες;
Απ.: Για μένα προσωπικά, όχι. Από όσους έχουν φύγει πριν από εμένα, ή βρήκαν μόνοι τους ή τους βρήκε κάποιος άλλος δουλειά. Όχι ο κ. Παπακώστας".

Η μάρτυρας του εγκαλούντος, συν. Έλενα Χουσνή, απέστειλε προς το ΔΠΣ το ακόλουθο υπ' αριθμ. πρωτ. 695/12.12.03 υπόμνημα:
"Σε συνέχεια της κατάθεσής μου στο ΠΠΣ της ΕΣΗΕΑ για την υπόθεση που αφορά στην απόλυση από την εφημερίδα "Έθνος" του κ. Δημήτρη Παρούση θα ήθελα κατ' αρχήν να τονίσω ότι επιμένω στις απόψεις που είχα και τότε διατυπώσει. Συμπληρώνοντας την τότε κατάθεσή μου θα ήθελα απλά να τονίσω ότι υπήρχε για αρκετό καιρό ένα κλίμα σταδιακής απαξίωσης του κ. Παρούση από πλευράς του κ. Παπακώστα που δημιουργούσε έντονα την εντύπωση ότι επίκειται απόλυσή του. Οι περί του αντιθέτου διαβεβαιώσεις του κ. Παπακώστα δεν υπήρξαν ουδέποτε πειστικές.
Θεωρώ ότι ο κ. Παρούσης είναι ένας άξιος και ευσυνείδητος δημοσιογράφος που ουδέποτε δημιούργησε πρόβλημα με την συμπεριφορά του, καθώς και με την αποδοτικότητά του. Θεωρώ επίσης ότι η απόλυσή του είχε να κάνει με ένα κλίμα ρεβανισμού που διαμορφώθηκε στο "Έθνος" μετά την αλλαγή διεύθυνσης και που είχε σαν αποτέλεσμα να απολυθούν, να παραιτηθούν ή να μετακινηθούν εσωτερικά οι περισσότεροι από τους μέχρι τότε απαρτίζοντας την σύνταξη ύλης του ημερησίου "Έθνους".
Για οποιαδήποτε άλλη διευκρίνιση θεωρείτε σκόπιμη για την εξέταση της υπόθεσης είμαι στη διάθεσή σας.
Τελειώνοντας επιτρέψτε μου να προσθέσω, ως προσωπικό σχόλιο,

ότι διάγοντας πια βίον εκπαιδευτικού και έχοντας μετατρέψει την δημοσιογραφία σε απογευματινό χόμπι ανακαλύπτω καθημερινά ότι τα νήπια της ελληνικής κοινωνίας προηγούνται κατά πολύ των, ευτυχώς λίγων, νηπίων της ελληνικής δημοσιογραφίας. Εύχομαι σε όλους καλή δύναμη και ευτυχισμένη η νέα χρονιά".

Τέλος, προσήλθε στις 15.01.04 ο εφεσιβάλλων συν. Βαγγ. Παπακώστας, ο οποίος παραιτήθηκε το δικαιώματός του να ορίσει μάρτυρες υπεράσπισης και απολογούμενος ενώπιον του Συμβουλίου κατέθεσε τα εξής:

"Εφόσον ισχύει η απολογία μου στο ΠΠΣ και η τοποθέτησή μου ενώπιόν σας στις 25.09.03, σας παραπέμπω να ανατρέξετε σ' αυτά, γιατί ισχύουν στο ακέραιο.

Σήμερα θέλω να ξανατονίσω με ένταση ότι επί 14 μήνες προσπάθησα με όλες μου τις δυνάμεις να μην οδηγηθώ στη δύσκολη απόφαση που πήρα για να απολυθεί ο κ. Παρούσης. Έγιναν επανειλημμένες προσπάθειες για να σωθεί ο συνάδελφος, όπως αναλυτικά περιγράφεται στην απολογία μου στο ΠΠΣ. Όπως δήλωσα και τότε, ο κ. Παρούσης ήταν ένα ευγενικό παιδί, με καλό χαρακτήρα, δεν είχε δημιουργήσει ποτέ πρόβλημα και σε εμένα προσωπικά και στους υπόλοιπους συναδέλφους της ύλης. Αυτό απλά σημαίνει ότι δεν υπήρχε κανένα προσωπικό ζήτημα. Αντίθετα μάλιστα λόγω του χαρακτήρα του, εμένα μου έδινε το δικαίωμα και την υποχρέωση να τον βοηθήσω. Κάτι που έκανα επί 14 μήνες.

Στην αρχική απολογία μου είχα τονίσει ότι για ένα διάστημα τον είχα παραπέμψει στον άμεσο βοηθό μου, στον κ. Μεζίνη, για να μου εισηγηθεί μετά δύο μήνες τι θα έπρεπε να κάνω με τον κ. Παρούση, φοβούμενος μήπως υπήρχε κάποιο ψυχολογικό πρόβλημα ανάμεσα σε εμένα και σε εκείνον και δεν μπορούσε να αποδώσει στην δουλειά του. Ο κ. Μεζίνης μετά 3-4 εβδομάδες αρνήθηκε να συνεχίσει την προσπάθεια και απελπισμένος μου δήλωσε ότι δεν μπορούσε να κάνει κι εκείνος τίποτα. Αυτό το σημείο το τονίζω ιδιαίτερα γιατί και οι δύο μάρτυρες αλλά και ο ίδιος ο Παρούσης, υποστήριξαν ενώπιόν σας ότι τον είχα βάλει στο μάτι από την πρώτη στιγμή που ανέλαβα ως αρχισυντάκτης το τμήμα της ύλης του καθημερινού "Έθνους".

Επειδή, όπως σας είναι ήδη γνωστό, αρνήθηκα να επικαλεστώ μαρτυρίες άλλων συναδέλφων για την υπόθεσή μου -ο κ. Φλώρος και ο κ. Μουρδουκούτας, μάρτυρές μου στο ΠΠΣ, ό,τι γνώριζαν το κατέθεσαν ήδη. Ο κ. Μεζίνης θεωρώ ότι είναι ο άνθρωπος που γνωρίζει όσο κανείς άλλος το τι ακριβώς συνέβη στους 14 μήνες, θα μπορούσε να διαφωτίσει πλήρως την υπόθεση. Για λόγους ηθικής τάξης για μένα, γιατί είναι υφιστάμενοί μου, δεν τον κάλεσα ως μάρτυρα, ούτε στο ΠΠΣ ούτε και σήμερα στο ΔΠΣ.

Ακόμη, θα ήθελα να τονίσω ότι η μάρτυρας Έλενα Χουσνή, ό,τι καταθέτει εναντίον μου, το καταθέτει χωρίς να έχει καμία προσωπική άποψη, γιατί σε όλο αυτό το διάστημα, δεν εργαζόταν στο "Έθνος" αλλά στο "Έθνος της Κυριακής". Επίσης, θέλω να επισημάνω και την εμπάθεια και του δεύτερου μάρτυρα, κ. Μαρκίδη, ο οποίος στο έσχατο σημείο της γελοιότητας, υποστηρίζει ότι δημιούργησα θέμα στο τμήμα από την συμπεριφορά μου κατά τη διάρκεια του τελευταίου παιχνιδιού Ολυμπιακού-Παναθηναϊκού, όταν το παιχνίδι αυτό διεξήχθη Σάββατο βράδυ και βεβαίως στο "Έθνος" δεν δουλεύει κανείς αυτήν την ημέρα. Τέλος, θέλω να σας αναφέρω δύο ακόμη στοιχεία τα οποία δεν είχα επικαλεστεί στην απολογία μου στο ΠΠΣ.

Πρώτον, ο κ. Παρούσης τους τελευταίους μήνες, όσο εργαζόταν στο "Έθνος" εργαζόταν παράλληλα και ως κομπάρσος σε διάφορες ταινίες, με αποτέλεσμα πολλές ημέρες της εβδομάδας να καθυστερεί στην δουλειά του.

Δεύτερον, ο κ. Παρούσης πάλι τους τελευταίους μήνες, είχε ζητήσει από τον διευθυντή της εφημερίδας να τον απαλλάξει από την ύλη, ώστε να ταξιδεύει ο ίδιος ανά τον κόσμο, να στέλνει ταξιδιωτικές εντυπώσεις και όλα τα έξοδα να τα πληρώνει η εφημερίδα. Και των δύο αυτών περιστατικών, επικαλούμαι την μαρτυρία του κ. Μεζίνη.

Ερ.: Με ποιο σκεπτικό ζητήσατε να μη κληθούν μάρτυρες;

Απ.: Κατ' αρχήν γιατί ισχύουν οι μαρτυρίες τους στο ΠΠΣ και όλοι οι άλλοι οι οποίοι είναι καλοί γνώστες του θέματος, είναι οι συνάδελφοι της ύλης, οι οποίοι τυγχάνουν να είναι υφιστάμενοί μου και τους οποίους, για λόγους αρχής και

δεοντολογίας δεν μπορούσα σε καμία περίπτωση να τους επικαλεστώ.
Απαντώντας σε σχετική ερώτηση ο απολογούμενος είπε: "Ο κ. Παρούσης δυσκολευόταν αφάνταστα να κατανοήσει το κείμενο, να αναδείξει το σημαντικό στον τίτλο και στους πλάγιους μιας σελίδας. Αυτό ακριβώς που πρέπει να χαρακτηρίζει ένα καλό συντάκτη ύλης. Οι τίτλοι τις περισσότερες φορές ήταν λάθος, δεν αναδείκνυαν το σημαντικό, το ειδησεογραφικό, όπως και οι πλάγιοί του αλλά και οι λεζάντες του που συνόδευαν τις φωτογραφίες, με αποτέλεσμα τις περισσότερες φορές, αν όχι όλες, να αλλάζονται από εμένα ή από τον κ. Μεζίνη. Έπειτα από δεκάδες συζητήσεις και προσπάθειες, τόσο δικές μου όσο και του κ. Μεζίνη, ο κ. Παρούσης δεν κατέστη δυνατόν να προσαρμοστεί και να βελτιωθεί.
Επίσης, ο κ. Παρούσης δεν είναι σε θέση να διορθώνει όπου χρειαζόταν και να επιμελείται δημοσιογραφικά, κείμενα που παραλάμβανε και έπρεπε στη συνέχεια να χειρισθεί.
Απαντώντας σε άλλη ερώτηση ο συνάδελφος είπε: "θέλω να πω εδώ ότι τον κ. Παρούση τον είχα καλέσει δεκάδες φορές στο γραφείο μου και του είχα επιστήσει την προσοχή για το τι πρέπει να αλλάξει, πώς θα τα κατάφερνε καλύτερα να αποδώσει, τι έπρεπε να προσέξει. Τις περισσότερες φορές φιλικά, συναδελφικά και κάποιες φορές με έντονο ύφος και με αυστηρές προειδοποιήσεις ότι αν δεν βελτιωθεί θα έπαιρνα για εκείνον δυσάρεστες αποφάσεις. Επίσης, είχα ζητήσει από τον κ. Μεζίνη να τον βοηθήσει κι εκείνος, κουβεντιάζοντας μαζί του και προειδοποιώντας τον κάποιες φορές ότι τα πράγματα θα δυσκολέψουν στο μέλλον.
Ερ.: Πόσο καιρό ήταν σ' αυτή τη θέση:
Απ.: Μαζί μου δούλεψε επί 14 μήνες.
Ερ.: Η ανεπάρκειά του δεν έπρεπε να επισημανθεί μέσα σε διάστημα 2-3 μηνών;
Απ.: Ναι, επισημάνθηκε μέσα σε διάστημα 2-3 μηνών και το σωστό και το λογικό ότι θα έπρεπε να δοθεί τότε λύση. Δεν θέλησα να δώσω λύση. Έκρινα ότι έπρεπε να προσπαθήσω και προσπάθησα και μάλιστα πολύ. θεωρούσα, ίσως και ακόμη να θεωρώ ή δεν το έχω ξεπεράσει, ότι δεν μου ταίριαζε να φύγει

από την εφημερίδα ένα παιδί που ξεκίνησε από μια γωνιά του Έβρου και ήθελε να πετύχει στην Αθήνα. Ακριβώς γιατί κάπως έτσι θεωρούσα ότι ξεκίνησα κι εγώ. Αυτός ακριβώς ήταν και ο λόγος που εγώ, βάζοντας ουσιαστικά προσωπικό στοίχημα να μη φύγει από την εφημερίδα. Δεν τα κατάφερα και το θεωρώ προσωπική μου ήττα.
Ερ.: Υπήρξε ποτέ προσωπική κόντρα ανάμεσά σας;
Απ.: Ποτέ. Ποτέ δεν μου αντιμίλησε. Δεν μου δημιούργησε το παραμικρό πρόβλημα".

Από τις μαρτυρικές καταθέσεις, την απολογία του εφεσιβάλλοντος και την όλη διαδικασία, τρία μέλη του ΔΠΣ θεωρούν ότι ο εφεσιβάλλων την πρωτόδικη απόφαση του ΠΠΣ συν. Βαγγ. Παπακώστας, με την απόλυση του συν. Δημ. Παρούση από την εφημερίδα "Έθνος", που πρότεινε ο ίδιος, παραβίασε τις παραγράφους 1α' και 1θ' του άρθρου 7 του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ, άρθρου 6, παρ. α' του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας, σύμφωνα με τις οποίες "τα μέλη της ΕΣΗΕΑ έχουν υποχρέωση" μεταξύ άλλων, "να τηρούν την επαγγελματική αλληλεγγύη", "να τηρούν γενικά όλους τους κανόνες της δημοσιογραφικής ηθικής και δεοντολογίας" και "να σέβονται την προσωπικότητα των συναδέλφων τους".
Σύμφωνα με τη ρητή διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 7 του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ, "η παράβαση των παραπάνω υποχρεώσεων αποτελεί πειθαρχικό παράπτωμα".

Το μέλος που μειοψήφησε, έκρινε πως από τη διαδικασία δεν προέκυψαν στοιχεία, τα οποία συνιστούν αντισυναδελφική συμπεριφορά, δεδομένου ότι ο κατηγορούμενος κατέβαλε επί ενάμισυ έτος προσπάθειες να διατηρήσει τον συν. Παρούση στην εφημερίδα. Και διατύπωσε την άποψη ότι η απόφαση του ΔΠΣ δεν μπορεί και δεν πρέπει να καθιερώσει ως αντισυναδελφική συμπεριφορά και στάση την απόλυση σε κάθε περίπτωση, ακυρώνοντας έτσι το δικαίωμα του προϊσταμένου δημοσιογράφου να αποφασίζει επί της επάρκειας ή της ανεπάρκειας κάποιου συναδέλφου.

Κατόπιν αυτών, αποφασίσθηκε με ψήφους 4 έναντι 1 ότι ο

εγκαλούμενος συν. Βαγγ. Παπακώστας είναι πειθαρχικά ελεγκτέος κατά το κατηγορητήριο και του επιβάλλει με ψήφους 3 έναντι 2, την ποινή της εξάμηνης διαγραφής από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ. Η μειοψηφία πρότεινε την ποινή της επίπληξης με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας.
Το μειοψηφήσαν μέλος του ΔΠΣ υποστήριξε ότι ο εφεσιβάλλων είναι μεν πειθαρχικά ελεγκτέος, αλλά θεωρεί ότι ο εγκαλούμενος δεν είχε εμπάθεια για τον συν. Παρούση και του αναγνώρισε την ειλικρινή μεταμέλειά του. Ως εκ τούτου, ζήτησε την μείωση της πρωτόδικης ποινής με την ποινή της επίπληξης με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Πέμπτη, 19.02.04.

Ο πρόεδρος

Η γραμματέας

Μηνάς Παπάζογλου

Μαρία Χριστοφοράτου